

BALAJTHY FERENC

Már nyílnak a kertben

Petőfi 200

Verők vernek, békítők békítenek,
Önmegváltód lesz aljasult galád!
Hol vannak a Földönkívüli terek,
Ahol semmi se hazug és csalárd?

Ahol örök az, ahogy, ha szeretnek,
S nem a vak gyűlölet szava csahol.
Hol lehetsz hívők közt ősi eretnek,
Majd kikaparnak földrögök alól!

Mentés másként a gépemen új élet,
Nem falra festett ördögi csendélet,
Az önmegváltó, – már Istent keres!

Attila megbocsájtja lom versemet,
Nyílnak a virágok, s kertünk illatos,
Kéklik, tisztul: Tisza, Duna, Maros.

A nap majd fordul (Veszélyes vírusok virulásakor)

Isten könnye gyöngyeső, nevetése
Nap, érdemes még bíbelődni vele!
Föld elszökhet, leszakad az Úr ege,
Mivé válhat embernek jóreménye?

Élő sorsverte hihetné, az sincs már,
Lét gyémánttengelye úgyszólván kibillen.
Letarolt az ég, levegő nincs itt lenn,
Kékfestőzött tó is mind halálmintás.

Lesz, aki mégis eget-földet művel
Sírással vagy bokrosodott derűvel,
Derék roppan, a csigolya csikordull!

Ha érdemes lesz, akármi is egykor,
Kiszárad az agy, a szív vére elfogy,
Záporozzon eső, a Nap majd fordul!